

Arrest

nr. 62 568 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Chinese nationaliteit te zijn, op 1 februari 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 januari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.C. FRERE, die *loco* advocaat A. SIMOENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.12.2009 werd ingediend door:

J., X. (R.R.: ...)

Nationaliteit: China /Volksrep./

Geboren te (...)

Adres: (...)

+ echtgenote:

L., H. (R.R.: ...)

Nationaliteit: China /Volksrep./

Geboren te (...)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkenen halen aan dat zij geregulariseerd willen worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkenen beroepen zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Het contract dat door betrokkenen voorgelegd wordt kan niet aanvaard worden daar cruciale informatie, zoals beide handtekeningen en de duur van het contract niet vermeld zijn. Aldus is niet voldaan aan de voorwaarden die vooropgesteld werden voor criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Ook dat De Heer J., X. samen met twee andere personen op 04.12.2003 een BVBA oprichtte kan niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is zoals vooropgesteld door de vernietigde instructie.

Het feit dat betrokkenen sinds 2000 in België zouden verblijven, dat zij een appartement huurden, verschillende getuigenverklaringen kunnen voorleggen, taalcursussen Nederlands zouden volgen bij het CVO van Vilvoorde en dat zij werkbereid zouden zijn, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum. “,*

en

“Bijlage 13 :

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie - en Asielbeleid wordt aan L. H.

geboren te (...)

van China Volksrepubliek nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 4/2/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven

Reden van de beslissing :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.“

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In een enig middel werpen de verzoekende partijen de schending op van de motiveringsplicht overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen betogen dat, zoals de eerste bestreden beslissing vermeldt, de instructie door de Raad van State werd vernietigd op 11 december 2009, maar de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria van de regularisatie te blijven toepassen. Overeenkomstig artikel 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009 werden voor aanvragen tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking genomen, meer bepaald de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract met een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar, hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon. De dienst Vreemdelingenzaken meent dat het voorgelegde arbeidscontract niet kan worden aanvaard daar cruciale informatie, zoals beide handtekeningen en de duur van het contract niet vermeld zijn. Wat betreft het ontbreken van een handtekening verwijzen de verzoekende partijen naar het arrest nr. 53100 van 15 december 2010 van de Raad. Deze redenering kan naar analogie op voorliggende zaak toegepast worden. Tussen de partijen bestaat ontegensprekelijk de wilsovereenstemming om een arbeidsovereenkomst af te sluiten.

Wat betreft de duur van het contract wordt gesteld dat de dienst Vreemdelingenzaken zich niet kan uitspreken over de geldigheid van de arbeidsovereenkomst en enkel de burgerlijke rechtbanken, met name de arbeidsrechtbanken, hiervoor bevoegd zijn. *In casu* vermeldt het arbeidscontract dat de arbeidsovereenkomst in werking treedt vanaf 1 december 2009 en er geen proefbeding wordt voorzien. Voor de beoordeling kan men enkel terugvallen op de wettelijke principes betreffende de geldigheid van de arbeidsovereenkomst. Aan het sluiten van een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur stelt de wetgever geen vormvereisten. De overeenkomst kan dus ook mondeling worden gesloten. Bij gebrek aan een vermelding van bepaalde duur op de overeenkomst, dient de voorgelegde overeenkomst dan ook automatisch als een overeenkomst van onbepaalde duur te worden beschouwd. Ten onrechte grijpt de dienst Vreemdelingenzaken dus terug naar dit argument om de arbeidsovereenkomst niet in aanmerking te nemen. Deze motivering van de bestreden beslissing kan dan ook niet in aanmerking genomen worden bij de beoordeling van punt 2.8.B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

2.2. De motieven van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen, die zich uitsluitend verzetten tegen de motieven van de eerste bestreden beslissing (hierna: de bestreden beslissing), in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.3. De verzoekende partijen verwijzen naar de bewoordingen van de vernietigde instructie en verzetten zich niet tegen het in de bestreden beslissing gestelde dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich geëngageerd heeft om binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die hij heeft bij de beoordeling van de redenen waarop een vreemdeling zich beroept om gemachtigd te worden langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, de criteria voor regularisatie zoals omschreven in de instructie van 19 juli 2009 te blijven toepassen.

De instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 9 december 2009. De Raad van State oordeelde in zijn arrest dat de instructie in strijd was met het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en met artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, omdat door de instructie het onderscheid tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten ten gronde om een verblijfsmachtiging te bekomen werd opgeheven en de instructie het mogelijk maakte dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevonden ervan vrijgesteld werden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden waren terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen. Uit de overwegingen van dit arrest kan evenwel niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de duidelijke situaties die aanleiding kunnen geven tot een verblijfsmachtiging en die reeds werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen. De beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing is erin gelegen dat zal moeten worden geoordeeld of de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing al dan niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

2.4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het contract dat door de verzoekende partijen werd voorgelegd niet kan worden aanvaard nu cruciale informatie, zoals beide handtekeningen en de duur van het contract, niet vermeld zijn.

2.5. De verzoekende partijen stellen in essentie ten opzichte van dit motief dat tussen de partijen ontegensprekelijk de wilsovereenstemming bestaat om een arbeidsovereenkomst af te sluiten en dat het niet aan de verwerende partij is om de geldigheid van de arbeidsovereenkomst te beoordelen, dat aan het sluiten van de arbeidsovereenkomst geen vormvereisten worden gesteld, en ze dus zelfs mondeling kan worden gesloten.

2.6. De verwijzing naar het arrest nr. 53.100 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de stelling dat de motivering naar analogie op het voorliggende dossier kan worden toegepast, kan niet worden bijgetreden : het voormelde arrest handelt over een arbeidscontract waarbij de handtekening van de werknemer ontbreekt en doet dienaangaande gelden dat het niet ongebruikelijk is dat een contractpartij zijn eigen exemplaar van het contract dat door de andere partij is ondertekend, niet ondertekent, zonder dat daardoor aan de wilsovereenstemming tussen beide partijen dient getwijfeld te worden. Een redenering naar analogie gaat derhalve niet op. Uit de bij de aanvraag gevoegde arbeidsovereenkomst blijkt immers dat deze door geen van de partijen is ondertekend, zodat de verwerende partij kan worden gevolgd waar zij in haar nota stelt dat er geen enkele indicatie is –in tegenstelling tot wat het geval was in de zaak die heeft geleid tot het arrest nr. 53.100- dat het contract de goedkeuring wegdraagt van beide partijen. Het is derhalve niet aangetoond dat het kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om dit stuk, alleen al om die reden, niet te aanvaarden ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Voor zover de verzoekende partijen verwijzen naar de volstreekte bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken om te oordelen over de geldigheid van arbeidsovereenkomsten, weze opgemerkt dat de verwerende partij, door te stellen dat niet is voldaan aan de voorwaarden die werden opgesteld, omwille van onder meer het feit dat de handtekeningen ontbreken, geen uitspraak doet over de geldigheid van de bestaande overeenkomst, doch precies het bestaan ervan in het licht van het criterium 2.8B niet erkent. Dit is geenszins kennelijk onredelijk te noemen. Het argument van de verzoekende partijen dat arbeidsovereenkomsten niet gebonden zijn aan vormvereisten, staat er niet aan in de weg dat het bedoelde criterium een kopie van een arbeidscontract vereist.

2.7. De Raad is van oordeel dat alleen al om reden dat een door geen van de partijen ondertekende arbeidsovereenkomst werd voorgelegd, de verwerende partij genoegzaam tot de conclusie kon komen dat niet was voldaan aan het meervermelde criterium 2.8B. Het motief aangaande de duur van de overeenkomst is in die optiek overtoollig, zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou

kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekers aldus geen belang hebben bij het aanvoeren ervan.

2.8. Voorts, in zoverre de verzoekende partijen stellen dat zij zich blijvend engageren en de werkgever een hernieuwde aanvraag tot tewerkstelling heeft ingediend, en naast de reeds bij de verwerende partij neergelegde overeenkomst een nieuwe overeenkomst bijvoegen dd. 11 januari 2011, kan ermee worden volstaan dat dit stuk dateert van na het nemen van de bestreden beslissing, zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid dat zij geen rekening zou hebben gehouden met een op dat moment nog niet bestaand stuk. De omstandigheid dat verzoekers in hun verzoekschrift alsnog pogen aan te tonen dat zij middels het door hem voorgelegde documenten wel in aanmerking komen voor regularisatie, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekers hadden dit immers op basis van artikel 9bis, § 1, lid 2 van de Vreemdelingenwet in hun aanvraag om machtiging tot verblijf moeten doen en kunnen deze stukken bijgevolg niet voor het eerst inroepen in de procedure voor de Raad. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395).

2.9. Ten slotte stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen de andere motieven van de bestreden beslissingen ongemoeid laten, zodat ze onverminderd overeind blijven.

2.10. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de aangevoerde schending niet is aangetoond. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS